

цароване прѣминало въ миръ за Полша. Нъ внѣтрѣшна та бъркония се протакала. Слѣдъ смъртъ та на Августа III, както ставало всякога, излѣзли нѣколко души, които искали да грабнатъ прѣстолъ тъ, и явили се нѣколко партии. Най-главни ти партии били двѣ: една та искала за краль Саксонскій курфирстъ, внукъ тъ на Августа III; друга та искала да тури на прѣстолъ тъ нѣкого отъ потомци ти на старий кралски родъ Пясти ти; глава на тая партия било прочуто то колѣно на чарторийски ти. Въпросъ тъ остѣкли ближни ти държави, които вече се распореждали въ Полша, както си искали. Екатерина II и Фридрих II зели страна та на чарторийски ти, и посочили внукъ тъ имъ *Станислава Понятовски*: съ помощъ та на чуждо то злато и на руски ти войски, той се избралъ за краль.

Станиславъ Августъ Понятовски (1764—1795) билъ доста образованъ, човѣкъ съ фрунцузско истънчено обнасяние. Той въ цароване то си направилъ нѣколко полезни общества; най-много залѣгалъ за въспитание то на младежъ тъ, и отворилъ нови училишта, независими отъ езуити ти. Нъ Станиславъ нѣмалъ власть, за това не можалъ да направи пд-голѣмо добро въ Полша; освѣнъ това той нѣмалъ твърдость и сила, и лѣсно го подзимали негови ти си му човѣци. Тогава Полша зависѣла съвсѣмъ отъ три тѣ съсѣдни държави, а най-много отъ Русия, и пратеникъ тъ на Екатерина II въ Варшава ималъ пд-голѣмо значение отъ краль тъ.

Раздѣление на Полша. Полски ти дисиденти (православни ти и протестанти ти) одавна били гонени отъ католици ти. Като ги закриляли сега Петербургскій и Берлинскій дворъ, дисиденти ти поискали да имъ се върнать напрѣжни ти правдини. Рускій пратеникъ убѣдилъ краль тъ да земе тѣхна страна. Тогава една честь отъ шляхта та, ядосана отъ памисане то на чужденци ти и отъ това,